

Kdor se v Sloveniji na področju vzgoje in izobraževanja v teoriji in praksi srečuje s pojmovnimi in terminološkimi razpravami, dilemami in nesporazumi (še zlasti pa, če se mu to dogaja daljši čas), se najbrž zaveda, da za dokončno določitev pomena pojma »vzgoja« in pomena pojma »izobraževanje« ni nikakršnega upanja. To velja tako v primerih, ko sta oba pojma rabljena soodvisno, kot v primerih, ko sta rabljena ločeno, saj razpravljavci, ki govorijo in pišejo o enem, zelo hitro doživijo opozorila drugih razpravljavcev ali občinstva, da so »pozabili« na drugo. Ne da bi tratili dragoceni čas za proučevanje zdaj že kar obilnega fonda knjig, člankov in razprav v slovenščini (pravzaprav na vseh ravneh: od znanstvenega pisanja do najbanalnjšega žurnalizma) na temo povezave, razlik in nasprotij v pojmovnem paru vzgoje in izobraževanja, lahko rečemo, da ta dvojica pojmov nenehno generira razlikujoče se, nasprotujoče si in ponavljajoče se diskurze tako rekoč v neskončnost. Pri tem ne gre vedno samo za »nedolžne« zdaj učene zdaj aktivistične ali prakticistične diskusije, ampak gre zelo pogosto za razhajanja, ki hitro pridobijo izrazito politične in ideološke konotacije. Čeprav v drugih jezikovnih okoljih prav tako lahko govorimo o »neskončnih« razpravljanjih o edukacijskih problematikah, pa bi najbrž lahko zatrdili, da tista razmišljanja, ki bi jih v Sloveniji videli kot razmišljanja o vzgojni problematiki in tista druga, ki bi se v »slovenskem razumevanju« nanašala na izobraževalno problematiko, ne potekajo druga proti drugim, ampak potekajo veliko bolj vzporedno ter dopolnjujoče se in večinoma ne tako izrecno vzajemno izključujoče se. Goto-vo bi bilo treba to trditev še dokazati, kar bi pomenilo primerjanje razpravljanj o vzgoji in izobraževanju v raznolikih jezikovnih, kulturnih ali druž-